

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON 16 OLDAL TERJEDELEMMELEL.

Előfizetési ára :
a magyar birodalomban és Ausztriában :
Egész évre 4 kor.
Fél évre 2 kor.
Negyed évr : 1 kor.
Egyes szám ára 8 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal :
Budapest, VIII., Práter-utca 44. sz.

A német birodalom államaiba egész
évre **6 korona.**
Európa egyéb államaiba és Amerikába
egész évre **8 korona.**

Hidassy Kornél †

Mult számunkban aggódva jeleztük a hirt, hogy *Hidassy Kornél*, szombathelyi püspök, az áldottlelkű főpap, súlyos beteg. Most pedig fájdalommal írjuk e sorokat, hogy az anyiai által imadásig szeretett püspök lehunyta az ő jóságos szemeit.

Október hó 11-én, esti 10 órakor hosszas szenvedés után meghalt. A haldokló szemeit nővére *Hidassy Krisztina*, és *Vidos Lajos* püspöki titkár fogták be.

Pénteken reggel mezkondultak az ősz Szabária templomának harangjai, hirdelve a főpap halálát. A gyászlobogók bú an lengtek a városban.

Mély részvétellel, igaz, őszinte lelki fájdalommal írjuk e sorokat.

Egy végtelen jóságú, apostoli lelkületű főpap végezte el földi pályáját. Papi tudományát egyházmegyéjében, mint az egész püspöki karban őszinte tisztelettel csodálták.

Mikor *Simor János* hercegprimás meghalt, az összes püspökök annak az óhajnak adtak kifejezést, hogy *Hidassy Kornél* legyen a hercegprimás utódja. De ő nem akarta ezt a méltóságot elfogadni. Mert sohase vágyodott kitüntések után. Szerényen, visszavonultan élt egész életében. Betegsége nem engedte, hogy a közéletben is nyilvánosan szerepeljen. Ámde azért mindenütt ott volt, ahol könyeket kellett letörölni. Ahelyett, hogy ebédeket adott volna egyes jeles napokon, ahelyett az ebédre szánt ezer forintot a város szegényei között osztotta ki.

Élete csupa jótékonyaságból állott. Szerette Istenét, hazáját, királyát. Oh, de mondhatatlanul szerette a szegény népet. Népszerűsége — bár keveset járt a nép között — nem volt kisebb holdogult elődjénél, *Szabó Imrénél*.

Evek óta tudta egész Szombathely, hogy a csillogó, fekete szemű, hosszú, magas alaku jó püspök nagy beteg.

És most tetszett az Örökkévalónak az ő szolgáját magához szólítani. Legyen meg az ő akarata.

És legyen meg az elköltözöttnek az ő jutalma a Mindenható előtt. Nagy, nemes lelkét vegye pártfogásába a szent Szűz, akit ő annyira szeretett.

Emlékét áldva örzi széles Vasmegeye, áldva őrzik azok, akik az ő áldásában, jóságában részesültek. Mi pedig megsiratjuk őt, megsiratjuk az ő halálát. De fájdalomunkban van vigasztalásunk is: mert az ő

lelke eljutott oda, ahova mindig vágyott, eljutott a Mindenható trónja elé. Ne sirjunk tehát. Hanem adjunk hálát Istennek, hogy részesült. lelke a régóhajtott kegyelemben.

Meghalt. Sokat szenvedett. Azért fáradozott az emberekért, hogy egykor jutalmát elnyerje az ő Teremtőjénél.

Áldott legyen emléke.

Sirja fölött pedig suttogva enyelegjen az alkonyi szellő!

Temetése hétfőn, október 15-én volt.

*

Hidassy Kornél rövid, élettörténete a következő :

Született Révkomáromban 1827 június 13 án. Atyja város tisztviselő volt. I-kolait Komáromban, Szombathelyen végezte. Fölszentelése után Nyerge-Ujfaluba nevezték ki segédlelkésznek. Ebben a minőségben azonban nagyon kevés ideig volt, mert a nagyszombati egyetemre tanárrá nevezték ki. Innen pedig miniszteri osztálytanácsos-á. 1873-ban eszterómi kanonokká. 1878-ban tribunicus címzetes püspökké nevezetett ki. Szabó Imre szombathelyi püspök halála után pedig 1883-ban, a király ö felsége által is anynyira kedvelt nagytudományú Hidassy Kornél lett a szombathelyi püspök.

Most pedig imádkozunk érte egy Miatyánkot. Megerdemli. Hiszen ő százezrekért imádkozott.

Imádkozunk és bizvást reméljük, hogy nagy, jó nemes lelke kegyelmet talált az örök Igazság színe előtt.

POLITIKAI HIREK.

Háromszék vármegye és a magyar nyelv. Háromszék megye közgyűlése eg hangulag elfogadta azt az indítványt, hogy feliratot intéz a képviselőházhoz, amelyben kéri, hogy az 1868. XLIV. törvények helyébe új törvényt alkossanak, amely a magyar nyelv hivatalos használatát minden hatóságnak kötelezővé teszi. Az összes törvényhatóságokat íratban felhívják a felirat támogatására. Ez az indítvány éppen a mai viszonyok között még nagy port fog felverni.

Furcsa néppárti gyűlés. Múlt vasárnap, a Magyarok Nagyasszonya ünnepén, Lepsényi Miklós képviselő kerületében, Letenyén, néppárti gyűlés volt. Sok szép dolgot mondtak ott a megjelent néppárti képviselők. Beszéltek a jó időről, meg a rossz időről egyaránt. Csak arról nem beszéltek, amiről kellett volna, amiről a kerület képviselőjének Lepsényi Miklósnak kellett volna beszélni. Csak kellett volna. Mert hát sokan, igen sokan valának Letenyén. Csak egy nem vala ott: a kerület megválasztott képviselője: Lepsényi Miklós. Igazán furcsa. Eszünkbe jut itt egy ősrégi adom: Történe pedig az Ur 1885-ik esztendőjében, amikor az apostagiak elhatározták vala, hogy nemes, nemzetes és vitezlő Dancs Gábor bírójukat megünneplik, lévén ő Apostagnak 30 esztendők óta a feje. Megmondák a bírónak, hogy mit akarnak vala. A bíró helyének és jónak találta mindeneket. Az apostagiak tehát összegyűlének, aztán ittanak és ettenek. Éltesik vala a bírót, aki nem vala jelen, lévén Dancs Gábornak — kattenjammerje, jó magyarán: gyomorgőrese.

Azóta éneklék aztán az apostagiak szomszédjai, a vele-miek, ezt a gúnydalt:

Történt pedig Apostagon,
Ittak ettek jó vastagon,
Éltettek ott a bírót,
Aki akkor „gőresbe” vót.

A magyarországi községi jegyzők múlt héten tartották évi közgyűlésüket Budapesten. A nótáriusok azért jöttek össze, hogy ők is megbeszéljék ajukat-bajukat. Mert hát nekik is van elég. Az ő helyzetük se rózsás. A gyűlés elhárította, hogy az országgyűléshez feliratot intéz, hogy az életbe léptetett jegyzői közigazgatási tanfolyamokat módosítsa, s a közigazgatást egyszerűsítse. Ezen kívül sok mindenről beszéltek. Főképpen arról folyt a vita, hogy az adót — mint sok helyen ez szokás — ne a jegyző szedje. Igazuk van. Mert így legalább nem lesz annyi sok — viszszaéles.

Országgyűlés.

(Tereferé. — Három asszony, meg egy lány. — Szapulás. Vigécek. — Kilökés — bejövés. — Tisztességes kereskedők. — Kereskedők jegyzéke. — Hegedüs miniszter, meg az éljenek. — Mentelmi ügy. — Munkaprogramm. — Két napi szünet.)

A múlt héten megnyílt országházban a törvénytevő urak tereferélnek. Eppen úgy, mint mikor a vásárban összejön három asszony, meg egy lány. Aztán elkezdik szapulni az otthonmaradtakat. A képviselő urak se tesznek egyebet: csak sok szót szaporítanak. Sok beszédnek pedig . . . no persze!

A múlt héten s ennek a hétnak az első napjaiban a kereskedelmi utazók törvényjavaslatát tárgyalták. Kik ezek? A *vigécek*. Hiszen ismeri minden ember. Hányszor lökted ki az ajtódon, atyámfia — a vigéceket. De hát neki az mindig volt. Mert fogta magát és bement az ajtón. — A vigécek üzemeit egy kicsit megszorították. Csakhogy az a baj, hogy nem igen nagyon. Mert kik rontották el a kereskedelmet? A vigécek. Ki a magyar ember eladósodásának többek között egyik oka? A vigécek. Aki nyakadba varrja a ringy-rongy portekáját. Váltót írat veled alá. Aztán te fizetetsz. Ha nem fizetsz: megütik a dobót a házad portáján.

Hozzon az országgyűlés olyan törvényt, mely a kereskedelmi utazókat, a vigéceket, teljesen kizárja a kereskedelem piacáról. Vagy ha nem, azt kellene megcselkedni, hogy a magyarországi *tisztességes* kereskedők neveit foglalják egy jegyzékbe s ezeknek a megbízott embereihez, (a vigécekhez) több bizalommal lesz a magyar ember, mint amilyenel most van.

Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter a vigécek ellen igazán kikelt. Olvan beszédet tartott, mely nem volt *liberális*. Meg is éljeneztek, amit hát ritkán kap meg abban a bársonyszékben ülő nagy ur azoktól, akik az ő ellenségei.

A honatyák ezenkívül egy csomó mentelmi ügyet tárgyaltak le. Meghallgatnak néhány interpellációt, aztán megállapították a további munkarendet.

Kedden, szerdán nem volt ülés

Szóval e hó 8-tól kezdve ez ideig csak a vigécekről diskuráltak.

Éljen a hazafias szellemű független néppárt!

Éljen a 30 hold adómentessége!

Éljen az általános titkos szavazati jog!

Éljen a 29 pontu néppárt!

Éljen a nép!

Éljen a nép igazi, szabad, független pártja!

Éljen a Magyar Néplap!

Fölösleges milliók.

A pénzügyminiszter ur ő nagyméltósága kijelentette a költségvetés bemutatása alkalmával, hogy:

— Nincs semmi baj! Nemcsak hogy nincs adósság, hanem 25 millió koronával több a bevétel. Vagyis, ami annyit teszen, hogy ennyi a fölösleg.

No, ez igazán szép egy dolog. De egyttal furesa is. Mert hát mire való ez a fölösleg? Hova lesz ez a fölösleg? Takarékpénztárba teszik? Kamatoztatják azok számára, akik azt befizették?

Nem megy senki emberfiának a fejébe, hogy minek ez a fölösleg? Avagy akkor, mikor a költségvetést megcsinálják — miért irnak elő többet, mi? Mit tesz ez voltaképpen? Azt, hogy ami böles kormányunk vizet prédikál akkor, mikor bort iszik.

Egyre, váltig hangoztatja, hogy a középosztályon és a gazdaközönségen segíteni kell. Össze is jönnek igen sokszor, nem a zöld, de a fehér asztalnál. Aztán itt, a fehér asztalnál poharak csengése között ékesebb-nél ékesebb beszédek hangzanak el. Ezek a beszédek pedig mind oda lyukadnak ki, hogy:

— Halt! Baj van! A kisgazdák nyomorognak. Az ő helyzetükön *muszáj* segíteni. Meg kell tenni mindent, meg kell mozdítani minden követ, hogy azt a nyomoruságos helyzetet jobbra, türethetőbbé tegyük. Igenis: beszélni fogunk az ő érdekükben a képviselőházban. Ujjal fogunk rámutatni arra a fájó sebre, a mely a magyar gazda közönség testén évek óta megvagyon. Ez a seb fáj. Ezt a sebet meg kell gyógyítanunk . . .

Igy beszélnek a fehér asztalnál. És a zöldnél? No, ott hallgatnak. Avagy, ha nem hallgatnak, hát akkor beszélnek mindenről, fűröl-fáról, csak arról a bizonyos sebről nem.

Mert ime itt van a szomorú valóság: 25 millió fölösleg, 25 millió gyümölcsötlen tőke.

Tehát, ezek szerint 25 millióval több lett előirányozva a mult 1899-ik esztendőben, erre az 1900-ik esztendőre. Ezt tudva és számítva tették *ők* a szegény, földhöz ragadt nép sorsának intézői? — kérjük. Ha igen, ugy akkor ez a fölösleg nem más, mint csempészés a szegény, ügyefogyott adófizető nép zsebjéből. Vagy talán rosszabb még ennél is. Mert — kérjük szeretettel: miért kellett több költséget előírni és meg-szavazni, mikor nincs annyira szükség?

Aki Sárovarról Budapestre utazik, annak csak 8 koronát kell fizetni. De ha többet, mondjuk, tizet fizet: hát az akkor kötözni való bolond. Igy cselekszenek a költségvetésnél is. Mondjuk — csak például — erre az esztendőre 60 millió költség kell. Ez szükséges. De több nem. Ezt tehát kiírják. Ezt be is hajtják. És ez be is folyik. Mert be kell folynia annak, ami az államé. Jó. Ez elien senki emberfiának nincs kifogása. Ámde, ha hatvan millió kell, minek akkor 85 milliót előírni? Mert hiszen ezt is be *kell* fizetni. Mert ez is az államé. Ami pedig az államé, az nem a tiéd. Légyen az a te két keziddel kitömött vánkösöd, avagy inged.

Tehát mire való ez a fölösleg?

Hiszzen rendes államban az alkotmányosság fő törvénye az, hogy csak annyit vetnek ki a szükséglet fedezésére, amennyi kell. Se többet, se kevesebbet. Nálunk azonban másképp van. Mert nálunk évek óta ugy van, hogy 20—25 millióval többet szednek be a polgároktól. És micsoda címen: *Fogyasztási adó címén*.

A nyolevadás éveikig ugyanis rendesen deficitel, vagyis adóssággal záródott le minden esztendő. Egyszer aztán meggondolta magát az akkori fináncminiszter és megcsinálta a *regalét*, vagyis magához váltotta a koresmajogot.

Mi történt ezután? Kérdezitek édes atyámfiai. Megmondom. Az, hogy a bor- és szesz adóprés csavarját ugy felszűfolták, hogy már jobban vitéz Toldi Miklós se tudta volna. Igy aztán elkövetkezett az a szép idő, mikor 35—40 millió forint volt a bevétel, a régi adósság fedezve lett, sőt meglehetősen többelhez jutott az állam. Ennek már sok esztendeje. S azóta mindig így megyen. Az a sok *többlet*, vagy fölösleg — ilyenformán már száz millióra is felrug.

És hova lesz ez a pénz? Hova? Édes, jó Istenem! Hát van-e annyi pénz, ami nálunk el ne fogyna? Ott vannak a sok *pótkiadások*, vagyis olyanok, amelyekre előre nem számít az ember. Aztán az új ágyuk, az új hadihajók, meg az ég tudná csak — mi és mik emész-tik föl azt a bizonyos többletet . . .

Igy aztán nincs nálunk deficit. No, az nincs. Hanem adófelszűfolás van. Ez pedig csak azért van, hogy ne legyen deficit, hanem többlet.

Próbáljunk csak egy kicsit számítgatni. Egy iparos évenként következő adókat fizet:

Állami adóban	22	korona	fill.
Kereseti adóban	14	"	68 "
Ut adóban	3	"	— "
Járda adóban	1	"	— "
Betegápolási adóban	—	"	60 "
Hitközségi adóban	4	"	20 "
Egyházi adóban	1	"	— "
Ipartestületi, bakter meg más vagy ötféle adóban 3	3	"	— "

Összesen 49 korona 48 fillért.

Jegyezzük meg, hogy ez az iparos csak egy fiával dolgozik, s a két kezén, meg a szerszámán, kívül mije sincs. Most, ha nem irnának elő 25 millióval többet, ebből a 25 millióból erre az egy emberre 25 százalék levonás esnék. Vagyis *12 korona 24 fillér*. Vonjuk le ezt a 49 koronából, marad 37 korona. Ezt az összeget kellett volna voltaképpen kivetni.

Nos, hát látod most édes atyámfia, hogy így van az államháztartásban fölösleg. Ugyanakkor meg a tiéd-ben *hiány*. A fölösleg végett fölemelt adók a te görnyedt vállaidon nyugszanak. Csudálom, hogy még ösz-sze nem roskadtál alatta. A fogyasztási adók pedig megdrágították a te kenyeredet. Csudálom, hogy még éhen nem haltál! Ő — az állam nyert. Te — az

államfentartó nép — vesztettél. Ő — az állam hasznát huz mindenből. Te — az ő kenyérkeresője, aki tenyésztetted a jószágodat, termeled a búzát a szőlőt: izzadságos munkád után nem látsz hasznát. Örülsz. ha — kifizetheted adódat és csak ezután gondolsz az evésre.

Nos, hát itt egy kérdést vehetsz föl, édes népem. Azt ugyanis, hogy hova leszén hát az a haszon, ha se a termelő, se a fogyasztó nem élvezi? Mert mindakettő amúgy istenigazában megvan adóztatva. Megmondom: Ott van azokban a bizonyos 25 milliós **főlösegekben**.

Uram, Istenem: nyisd föl már egyszer a te népednek az ő szemeit! Mert bizony rájuk férne egy kissé a te áldásod. Kivánni valójuk sincs sok. Összes óhajtatásuk ebben a kuruc nótában vagyon, amely haugzik vala eképpen:

Járt itten már török, tatár,
Kárunk, bajunk annyi volt már,
Szinte sok.
Nyögtünk belé, megszenvedtük,
Elviseltük, kihevertük,
Valahogy.
De, mióta nyakunkon az
Osztrák csorda — erők pusztul,
Fogyva — fogy:
Uram, Isten! vedd le rólunk
Ezt a cudar cakkumpakkot
Valahogy!

(r. i.)

Naptárak az 1901-ik évre.

Lapunk kiadóhivatalában (a Szent Gellért kath. műintézetnél, Budapest, VIII., Práter utca 44.) a jövő 1901-ik esztendőre a következő naptárak rendelhetők meg:

Szent István Naptár, ára 60 fill. (30 kr.)
Szent József Naptár, ára 60 fill. (30 kr.)
Lourdesi Nagy Képes
Naptár, ára 60 fill. (30 kr.)
Keresztények Naptára, ára 50 fill. (25 kr.)
Gazdálkodók Naptára, ára 60 fill. (30 kr.)
Gazd sszonyok Naptára ára 1 fill. (50 kr.)

Tömeges megrendelésnél: a Szent István Naptárból, Szent József Naptárból, Lourdesi Nagy Képes Naptárból, s a Gazdálkodók Naptárából — külön-külön — 10 darabot 5 kor. 20 fill. (2 frt 60 kr.) 20 darabot 10 kor. (5 frt.) 40 drbot 19 kor. 20 fill. (9 frt 60 kr.) 100 drbot 44 koronáért (22 frtért), továbbá: a

Keresztények Naptárából 10 drbot 4 kor. 50 fill. (2 frt 25 kr.) 20 drbot 8 kor. 40 fill. (4 frt 20 kr.) 40 drbot 16 kor. (8 frt) 100 drbot 36 kor. (18 frtért) végül: a

Gazdaasszonyok Naptárából 10 darabot 8 kor 40 fill. (4 frt 20 kr.) 20 drbot 16 koronáért (8 frtért) szállítunk.

Hiszszük, hogy olvasó közönségünk naptárait csak is nálunk szerzi be s egyuttal kérjük őket, terjeszszék ismerőseik barátaik körében is.

A zsidók a szövetkezetek ellen.

Természetesen a mélyen tisztelt liberálisokról és zsidókról van szó, a kik nem tudják megbocsátani, hogy a keresztény magyar nép szövetkezetek alapítására mert gondolni, a melyek segítségével a zsidó uralom alól magát már eddig is többé-kevésbé felszabadította. De hát minket a mélyen tisztelt zsidóságnak nem tettszése és lármája meg nem ijeszt, hanem inkább arra ösztönöz, hogy szövetkezetek alapítására buzdítsuk a magyar népet ott is, a hol még nincsen.

Mi kezdettől fogva meg voltunk győződve a szövetkezetek hasznos és üdvös voltáról s hogy a szövetkezetek csakugyan áldás a népre, ezen hitünkben még jobban megerősít bennünket egy telivér zsidó lapnak a legujabbi kirohanása,

Mert furesa dolog ugyan, de igaz, hogy a keresztény Magyarországon valamely intézmény jószágának az az ismertető jele, ha azt a zsidók szidják, ócsárolják.

A Pesti Hírlap című zsidó ujság október 13-iki számában „Felekezeti szövetkezetek” címen irt vezércikkében keményen rátámad a szövetkezetekre s ezek között különösen a keresztény fogyasztási és hitelszövetkezetekre. Ezekre a kirohanásokra akarunk egy pár megjegyzést tenni.

Azt írja a nevezett zsidó ujság:

„Az antiszemita korszak keresztény és katolikus szövetkezeteinek nyomába lépnek a gomba-módra szaporodó néppárti szövetkezetek. Nincs olyan kis néppárti falu, a hol „keresztény fogyasztási szövetkezet” ne alakulna. A célzat egyfelől a kazár kereskedő kiszorítása, másfelől a politikai szervezet kiegészítése gazdasági alakulatokkal. Világos, hogy olyan gazdasági egyesülés, melynek nem egyedül gazdasági célja van, egészségtelen és a biztos romlás csiréit hordja magában. A politikában lehet üzletet csinálni, tanunk rá az ég és az összeférhetetlenek minden seregi, de az üzletben nem lehet politikát. Rossz fűszerkereskedő, a ki csak azért vesz borsót, hogy azt mások orra alá törhesse.”

Mi van ezekben a sorokban? Egyrészt az a gyűlölet, mely a liberálisokat eltölti minden iránt, a mi

0 drbot 4
 rbot 8 kor.
 kor. (8 frt)
 ül: a
 10 darabot
 0 drbot 16

égünk nap-
 s egyuttal
 eik bará-

ellen.

rálisokról és
 megbocsátani.
 ek alapítására
 zsidó uralom
 elszabadította.
 ak nem tet-
 inkább arra
 a buzditsuk a

özödve a szö-
 gy a szövet-
 tünkben még
 zsidó lapnak a

gy a keresz-
 ny jóságának
 zsidják, ócsá-

október 13-iki
 en irt vezér-
 tekre s ezek
 és hitelszö-
 rünk egy pár

és katolikus
 a-módra sza-
 a kis néppárti
 kezét" ne ala-
 ló kiszorítása,
 se gazdasági
 ági egyesülés,
 an, egészség-
 magában. A
 rá az ég és
 az üzletben
 5, a ki csak
 alá törhesse."
 zt az a gyűlö-
 iránt, a mi

keresztény, másrésről pedig nagy tájékozatlanság a keresztény szövetkezetek keletkezése tekintetében. Mert nem az fáj a zsidó ujságnak, hogy a magyar nép szövetkezik, hanem az, hogy a szövetkezetek által a zsidó befolyástól akar szabadulni. Álljanak csak a szövetkezet élén zsidók, lennének csak részvényesei a zsidók, akkor nem szólna semmit a kedves zsidó ujság, de hát a zsidók ki vannak innen szorítva s ez fáj nekik.

De téved a zsidó ujságja abban is, mikor azt mondja, hogy a szövetkezeteket a néppárt az ő politikai céljainak elérése végett alakítja. Téved midőn azt állítja, hogy ezeknek a szövetkezeteknek nemcsak gazdasági, hanem politikai célja is van.

Hogy a keresztény szövetkezetek nem a néppárt fellépése folytán keletkeztek, arra nézve elég legyen megjegyezni annyit, hogy a keresztény szövetkezeti mozgalom egy idős a Magyar Néplappal. Ez a kis ujság keletkezésétől kezdve, tehát, midőn a néppártnak még hire sem volt, hangoztatta a szövetkezetek fontosságát, hangoztatta pedig nem valamely politikai párt szolgálatában, hanem magának a keresztény magyar népnek érdekében.

Akkor, midőn a néppárt megalakult, az ország igen sok községében volt már keresztény fogyasztási szövetkezet s hogy azóta is folyton szaporodik, ez csak azt mutatja, hogy jóságuk, hasznuk bebizonyult.

Egyé) céljuk nem is volt soha e szövetkezeteknek, mint a nép gazdasági viszonyainak javítása, a kisbirtokosság megmentése. Más cél nem volt. Ennek a célnak már csak következménye volt, az amit a tisztelt zsidó ujság e szövetkezetek céljának mond t. i. a kazárok kiszorítása. A hol zsidó van, ott a magyar nép boldogulni nem tud, nagyon természetes tehát, hogy tőlük szabadulni akar s a mely faluból a zsidó a szövetkezet miatt kiszorult, bizony sokkal boldogabb, sokkal megelégedettebb a magyar nép, mint ott, a hol a zsidó még mindig a nyakán ül.

De egy esetben mégis megengedi a zsidó ujság, hogy a szövetkezetek jök is lehetnek.

Abban az esetben ugyanis, ha a szövetkezetek az életszükséglet elsőrendű cikkeit jól és olcsón szállítja a népnek.

Furcsa! A zsidó ujság úgy látszik nem ismeri a szövetkezeteket. Mert — kérdezem — mit árusítanak a keresztény fogyasztási szövetkezetek? Nem e azt, a mire a népnek legjobban szüksége van, a mi nélkül még egy ebédet se tud megfőzni? árul cukrot, sót, kenyeret, mindenféle fűszereket, szóval a háztartáshoz szükséges összes dolgokat.

Szemét szurtak a keresztény fogyasztási szövetkezetek a pénzügyminiszternek is, aki a költségvetést előterjesztő beszédében így nyilatkozott: „Sajnálattal látom azt a mozgalmat, mely odairányul, hogy az országos központi hitelszövetkezet kötelekén kívül álló minél több szövetkezetet létesítsen tisztán felekezeti alapon.“ A keresztény szövetkezeteknek bizonyára meg nem árt ha a miniszter ur legmagasabb tetszésés

nem is nyerik meg. De egyre feleljen a miniszter ur: Mondhatja-e igaz lelkiismerettel, hogy ezek a szövetkezetek kárára voltak csak egy helyen is a népnek? S ha nem voltak kárára, miért bánkodik akkor miattuk? Miniszter ur! nem a nép, hanem a zsidók iránt való szeretet beszélt akkor önből, mikor ezeket a szavakat mondta; sajnálja a zsidókat, hogy a keresztény szövetkezetek elűtik az uzorától, a piszkosabbnál piszkosabb kereset forrásoktól; nincsen inyére a keresztény magyar nép jóléte. Jó lesz ezt a népnek jól megjegyezni!

Még csak a zsidó szemtelenségnek egy hallatlan kitörésére akarunk válaszolni. Azt mondja ugyanis a zsidó ujság zsidó írója: „Törvényben kell kimondani, hogy a cégek felekezeti jelzése tilos.“

Mit tesz ez? Azt, hogy tilos Magyarországon a kereszténység. Tilos a keresztény alapokon álló intézmények létesítése. Ti kosorru, ágrólszakadt nemzedék! Hát törvényileg akarjátok Magyarországon keresztény jellegét eltörölni? Hát azt akarjátok, hogy ne legyen Magyarországon szövetkezet, melynek címében ez a szó legyen: „keresztény“.

Lassan zsidó! Hát miért nem üt az a te fejedbe szeget, hogy Budapesten a zsidó kereskedők címtábláinak háromnegyed részén zsidó felírás van? Hát ez nem felekezeti jelzés? Hát ez nem nyilván azt jelenti, hogy ott, az a bolt zsidó bolt? Látod zsidó, ha tovább néztél volna az orrod hegyénél, akkor ezt mind észrevetted volna. De nem akarod észrevenni, mert a mit zsidó tesz, az előtted mind helyes. Szabad annak minden, de a kereszténynek nem.

Ámde nem úgy verik a ciganyt! A magyar nép megelégette már a zsidó uralmat. Ezentul már magának akar keresni, nem a zsidónak. De ideje is. Azért újból és újból kérünk téged magyar nép, ha még nem volna, alapítsd meg faludban a keresztény fogyasztási és hitelszövetkezetet, hogy a zsidó befolyásnak sikeresen ellenállhas. Legyen a jelszó:

Alakítsunk keresztény fogyasztási és hitelszövetkezeteket.

Néppárti.

Heti naptár. Okt. 21. Orsolya szüz. Okt. 22. Kordula. Okt. 23. Kapistrán János. Okt. 24. Fortuna. Okt. 25. Krizsán. Okt. 26. Dömötör. Okt. 27. Sabina. Időjárás: változó, többnyire hűvös nappalok széllel, az éjjelek szintén hűvösek, hidegek.

Uj esperes. Az oly szerencsétlen véget ért Mamuzsich Mátyás volt szabadkai esperes örökébe Mokossay Mátyás lépett, aki a mult héten már elfoglalta új állomását. Az új esperes-plébános nem kevésbé népszerű ember mint e ödje, amennyiben évek óta Szabadkán rókusi plébános volt.

Az új évnegyed kezdetén bizalommal és tisztelettel kérjük kedves olvasóinkat, hogy ujítsák meg előfizetéseiket, s azok, kik még hátralékban vannak, sziveskedjenek hátralékaikat is beküldeni.

Lapunk előfizetési árai:

Egy évre 4 kor.

Fél évre 2 „

Negyed évre 1 „

Hazafias üdvözlettel

a Magyar Néplap

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Fejedelmi ajándék. Nem király adta ezt az ajándékot. Csak gróf. Idősb Pálffy János gróf a múlt héten három millió koronás, tehát másfél millió forintos alapítványt tett kizárólag a magyar közép osztály számára. Az alapítvány kamataiból a magyar középosztály magyar érzelmű családjaiból származott gyermekek fognak részesülni, akiknek nincs tehetségük tanulmányaikat folytatni. Az ilyen alapítvány nem szorul dicsőre. Az alapító Gróf Pálffy János nevét örök időkre bevészte az emlékezés dicső táblájára arany betűkkel. Áldja meg az Isten minden lépését, minden gondolatát.

Meghalt az aranylakodalmán. Frankenberg József 48-as honvédörmmester a napokban akarta Szatmáron, szőlőjében, szürettel egybekötve az aranylakodalmát megülni. Frankenberg a családi ünnepségre meghívta a város több előkelőségét is. Reggel friss egészséggel kelt föl és azt mondotta a feleségének, hogy menjen ki előre a szőlőbe, ő majd utána megy. Felesége úgy is tett. Az öreg Frankenbergert azonban hiába várták. Tíz órakor már türelmetlenkedni kezdtek és ezért befogattak egy cseléddel és hazaküldték, hogy jöjjön ki az öreg ur az ünnepségre. A félóra mulva visszaérkezett kocsis aztán szomoruan jelentette, hogy a gazda meghalt. Az ünnepségre készülők, amikor hazamentek, már csak az öreg ur kihült tetemét találták.

Boldog jegyesek. Tisztes módon öltözött anyóka jelent meg a minap Szegeden az egyik kerületi orvos előtt. Bizonyítványra volt szükségük. Elmondta a 64 éves asszony, aki egy hetvenkétéves emberrel jött, hogy azért van szüksége az orvos írására, mert jegyben járnak. A menyasszony pedig özvegyasszony lévén, a törvény rendelkezése szerint e nélkül nem léphet az anyakönyvvezető elé.

— Aztán mennyibe kerül az írás, doktor ur? — kérdi az anyóka.

— Két forintba, lelkem, — mondja az orvos.

— Sok az nagyon. — adja föl a szót a menyasszony.

— Tán olcsóbbért is felvállalja a doktor ur?

Az orvos határozott kijelentésére a vőlegény biztatja menyasszonyát:

— Add meg már azt a két pengőt, hogy soká ne köljön várni.

Visszafordul a „boldog menyasszony“ s emígyen tesz szerelmi vallomást jövendőbelijének:

— Nem adok én két pengőt kendért!

Krüger kalapja és botja. Ki ne ismerné a hős burok elnökének nevét, aki hazáját elhagyva, idegen földre távozott,

hogy ott sirassa meg elvesztett hazáját. Londonban a múlt héten árverezték el a hőseleki burnak egy kalapját, meg pipáját. A kalapot körülbelül negyven évvel ezelőtt hordta a transzváli köztársaság elnöke s belül Krüger saját kezírásával a volt elnök neve olvasható. A kalapért egy régiségkereskedő hatszáz koronát adott, míg a pipa háromszáz koronáért kelt el.

Aki átaludta az esküvőjét. Mulatságos eset történt a napokban Berlin egyik külvárosában. Egy Gerlach nevű lakatos délelőt tartotta meg a polgári anyakönyvvezetőnél az esküvőt. A frigy egyházi megáldása délután 5 órára volt kitűzve. A lakodalmi vendégsereg addig is reggelire gyült össze egy közeli vendéglőben. Az új férj is nekilátott az evésnek-ivásnak s miután eleget és kellőképp bevett a sok eledelből, hazatért, hogy az egyházi szertartáshoz méltóképp átöltözködjék. Öltözés közben a fiatal embert egészséges álmot lepte meg. A fiatal asszony némileg nyugtalankodott ugyan, de végre is azt hitte, hogy férje a templomnál fogja várni, ezért a tanukkal és vendégekkel oda mentek. Mikor a férjet nem találták ott, elmentek a lakására, a hol a vőlegény még mindig édesdeden aludta az igazak álmát. Közben elmúlt az idő s e miatt az egyházi esküvőt másnapra kellett halasztani.

Aki az Istent szidja. Molnár Imre, csatári lakos, már rég ideje, hogy egy pár forinttal adós Rác Benjaminsnak, Rác azt gondolta magában, hogy most, az aratás után, megkaphatja pénzét Molnártól. Elment hát adósához. Rövidesen elő is adta jövedele célját. Molnár himezett-hámozott és halasztgatásról beszélt. Rác azonban nem engedett és a törvénnyel fenyegetőzött. Molnár erre haragra gerjedt s valami ütő eszközt keresett, amivel Rácot ártalmatlanná tegye. Rác az utcára menekült a dühös ember elöl, aki azonban ide is követte, és a menekülőt éktelen káromkodások között kövekkel hajigálta. Ez még nem volt elég. Hanem utána futott Rácnak. — Megállj kutya, mert megöllek! Hát te akarsz engem csuffá tenni? — kiáltotta és ugyanakkor borzasztó istenkáromlást eresztett ki száján. Ámde az általa megbántott Isten megbüntette. Mert egyszerre szívéhez kapott, és élettelenül terült el a földön. A segítségére siető emberek már csak a hulláját vihették haza.

Tul a százon. Kecskeméten él egy ember. Hullay Gábornak hívják az öreget. Második felesége 75 esztendő. Ő maga pedig százhat. 1793-ban született, s csak az a baja, hogy nem igen lát. Egyébként tesz-vesz a ház körül. Kecskemét városa most havi segélyben részesíti a Mathuzsalemi kort elért embert. Isten éltesse még sokáig!

Akiknek nem kell a magyar haza. Szomorúságos dolgot kell megírnunk. Minden esztendőben több lesz az azoknak a száma, akik más hazát keresnek és idegenbe mennek. Egy könyv fekszik előttünk. Ebből olvassuk, hogy csak Augusztus hónapban 5517 ember hagyta el a hazáját. A legtöbb kivándorló. Csik, Brassó, Zemplén, Abauj-Torna, Szeben, Nagy Küküllő, Háromszék, Fogaras, Bács-Bodrog, Alsó-Fehér, Torontál, Sáros, Szepes, Turóc, Máramaros, Temes, Krassó-Szörény, Ung és Gömör vármegyékéből és Budapest székesfővárosból valók. Bizony szomorú dolog ez, édes atyámfiai!

Egy anarkista a kórházban. A szigetvári kórházba nemrég egy beteget vettek fel, aki holmi komédiásnak vallotta magát. A beteg a kórházban csakhamar garázdálkodni kezdett és egyre azt hajtogatta, hogy ő anarkista. A főorvos

megparancsolta, hogy vegyék el tőle a kést, ő azonban ellenszegült s az egyik ápolót súlyosan megsebesítette, mire a kórházból a városi rendőrség a szolgabírósihoz kísérte. Onnan a járásbírósnak adták át: a járásbíró úgy intézkedett, hogy a beteget kísérjék vissza a kórházba. Az anarkista még mindig a kaposvári közkórházban van, hol elmebeli állapotát vizsgálják.

Emberi szörnyeteg. *Cárics* Szevér a neve ennek a szörnyetegnek. Nagy Kikindán történt az elmúlt heten. *Cárics* ugyanis régi haragosa *Bogoszalyev* Perának. Mikor *Cárics* megtudta, hogy *Bogoszalyev* felesége gyermekágyba esett, egy rettenetes bosszút főzött ki tejében. Elment ellensége lakására, beosont a betegszobába s előbb az újszülött kisdedit dobta ki a szoba közepére, azután a megremült anyát rántotta ki hajánál fogva az ágyból s köröskörül vonszolta a szobában. Mikor *Bogoszalyev* hazatért, gyermekét halva, feleségét nagy vértöcsa közepén ájultan találta. A kegyetlen embert letartóztatták.

Tüze-vizre vigyázatok! Hány szerencsétlenség történik egy esztendőben, amelyeknek a szülői gondatlanság az oka. Hány anya sirva siratja gyermekét, akire nem tudott eléggé vigyázni. Ime: *Csoroga* János kiszodai lakos hat éves leánykája mult heten, szombaton, játék közben oly közel ferkőzött a nyitott tüzhelyhez, hogy ruhaja tüzet fogott s mielőtt segíthettek volna rajta, teljesen lángba borult. Szenvedett égési sebei következtében pár pillanat alatt meghalt. A gondatlan szülők ellen megindították a vizsgálatot.

Kegyetlen doktor. Szegeden egy rémhistoriáról beszélnek az emberek. Arról van szó ugyanis, hogy egy anyát azzal vádolták, hogy gyermeke halálának ő az oka, mert nem hivatott orvost. És erre a vádra az asszony borzasztó igazságokkal felelt. Elmondta, hogy ő, a mint észrevette a gyermeke baját, a kórházhoz futott, de ott nem eresztették be, hanem a kerületi orvoshoz utasították. Elment a kerületi orvos lakása elé, dörömbölt az ablakon — mert éjszaka volt — de nem bocsátották be és a szegény poronty ott szenvedett ki anyja karjai között. Az anyát e váltomás alapján — mután meggyőződtek igazáról — felementették a vád alól. De hogy *Szinger* Mátyás főorvos — így hívják ezt a *derék* embert — mint fog a vád ellen védekezni, az nagy kérdés.

Harc a párduccal. A budapesti állatkertben október 12-én délután nagy rémület volt. *Sobin* Mátyás állatszeliidítő ugyanis, aki két év óta négy hatalmas him-oroszlánnal produkálja magát, bement a párdue ketreche, ahol egy, nemrég vásárolt párdue volt. Az állatszeliidítő föl adatául tüzte ki, hogy ezt a rendkívül vad állatot összeszoktassa a másik két párduccal. Bemenetele előtt még figyelmeztették, hogy ne tegye, de *Sobin* nem tágitott. Midőn a ketreche lépett, a párdue nyakába ugrott, hatalmas karmaival letépett fejbőrből egy darabot. Halálos küzdelem fejlődött ki erre a ketrechen. Állat és ember a földön hempergett. Végre nagynehézen kiszabadították *Sobin* akinek arca, ballába és válla össze volt marcangolva. A mentők szállították eszméletlen állapotban a kórházba.

(r.) **Nagyothallás.** Egy gazdag hölgy, ki dr. *Nicholson* mesterséges fülkagylói által nagyothallásából és fülzugasából teljesen kigyógyult, az illető orvos intézetének 25,000 forintot adományozott oly czélből, hogy oly süket vagy nagyothalló egének, kik nem szerezhetik meg maguknak e

fülkagylókat pénzért, azokat ingyen kaphassák. Levelek intézendők: **5140. sz. Nicholson-intézet, Longcott, Gunnsbury, London, W.**

KELETI J. kötszerész ur hirdetésére felhívjuk t. olvasóink figyelmét.

A lélekharang.

Csingiling — csingilig!
Búsán harangoznak,
Ott, egy kicsi házban
Sirva imadkoznak,
Oh, be siránkoznak.

Szöke kis gyermeknek
Most röppent ki lelke.
Utolsó sóhaját
Amint kilhelte,
Az Eget meglelte.

Öleli az anyja,
Csókolja az apja —
Nem költik föl többé,
Hideg már az ajka,
Hiszen meg van halva.

De minek zokogtok?
Minek sirtok érte?
Hiszen az ő lelkét
Két angyal kísérte
A csillagos Égbe.

... Hogyha hangját halod
A lélekharangnak,
Imádkozzál: Isten,
Nagy a Te hatalmad,
Adj néki nyugalmat!

(y.)

Kisértetek.

— Eredj, Böske leányom, az udvaron felejtetem a szakasztó ruhákat, hozdad bé, dragam — szólítja meg vala Kovács Jánosné asszonyon 18 esztendőös leányát, ugy este tíz óra tájban.

Jaj édes anyám, nem merek kimenni.

— Miért, leányom?

— Félek.

— Aztán, mitől?
— *A kísértetektől*

Sokszor, igen sokszor hallottam már — édes atyámfiai — ezt a beszélgetést. Aztán ilyenkor úgy fájt az én szívem. Mert arra gondoltam és gondolok, hogy a mi magyar népünk — fájdalom — még most is hisz a *kisértetekben*, a hazajáró lélekben, meg a boszorkányokban, szóval: a magyar nép még manapság is nagyon is babonás.

Sok-sok századdal ezelőtt egy okos, böles királyunk — Könyves Kálmánnak hívták — kimondta, hogy nincsenek boszorkányok.

És mégis, lássátok, az utolsó boszorkányt, Antalos Dorkát, Szegeden 1813-ban égették el.

Azért, mert megrontotta a teheneket. Aztán ezek véres tejet adtak. Meg elverette jéggel a vetést. Pedig hát dehogy is ő rontotta meg azokat a teheneket. Meg hát a vetésekre se ő hozott jégverést. Hogyan is lehetne véges embernek olyas valamit cselekedni, amit csak a vég- és kezdetnélküli jóságos Isten tehet meg?

A magyar nép azonban leginkább a kísértetekben hisz. Nem lehet a fejéből kiverni. Jaj, dehogy is lehet!

Hiába prédikálja a szószékről a pap. Hiába tanítják az iskolában. Hiába irtuk, meg írjuk mi is örökösen: hogy nincsenek kísértetek.

Azaz . . . mit is beszélek? Dehogy is nincsenek? Az alábbi *meztörténet* igaz históriákból majd meglátod, édes atyámfia, — hogy vannak kísértetek. Csakhogy azok a kísértetek se husból, se vérből nem valók. Meg nem is szellemek. Hanem mégis élnek. Ezek a kísértetek a *lelküismeret kísértetei*.

Körmenden történt a nyolcvanas években. Nagy örömben úszott az ugynevezett „Kulesos“-féle vendéglő. Sütöttek, főttek. Hiszen lakodalom lézse nholnap. A „Kulesos“ koresmárosegyetlen fia, a deli, szép, orgona hangú Borbás Elek esküszik örök hűséget másnap az ő égi jegyesének: Jézusnak.

Igenis: Borbás Elek felszentelt pap, hoinap fogja megtartani első szent miséjét, amelyeket túl a Dunán egész ünnepi céccóval, igazi lakodalommal szokás összeszekötni.

Borbás Elek szép, gyönyörű pap volt. Olyan szép volt, hogy még a piktor se tudott volna szebb arcot pingálni.

Megelőző estén három iskolatársa kereste föl a Kulesosban. Ők nem lehetnek jelen a lakodalmon. El kell utazniok. Hát most jöttek el — egyet kvaterkázni.

Folyt is a kulesos-féle jó bor. Kipirultak az arcok. Beszédeselek lettek az ajkak. Előkerültek az emlékezés nagy szobájából a gyerekkori, a diákkori, meg a szeminariumbéli emlékek.

Egyszer csak az egyik iskolatárs így kiált föl.

— No, Elek! Csak arra vagyok kíváncsi, valjon mint pap, léz e olyan bátor, mint amilyen bátor vol-

tal, mint diák? Hiszen emlékszem, hogy többször rád éjjeledett, amikor a temetőbe mentél tanulni. Ugye?

— Ugy van.

— No, hat felelj! Lesz-e akkora kurázsíd?

— Pajtás: én nem szoktam semmitől és senkitől se félni. Csak egytől: egyedül a jó Istentől.

— Nono! Hiszen tudjuk. Persze, hogy persze. Az ember gyereke nem lehet egész életében bátor, mint egy Toldi Miklós. A bátorság megcsappan idővel.

— No, én nálam nem csappant meg eddig se, meg ezután se fog megcsappanni — felelt egykedvűen Borbás.

— Kötve hiszem, pajtás.

— Hát mit akarsz? kérdezte Borbás Elek, akinek már ugy égtek a szemei, mintha két szentjános bogár csillogott volna azokban.

— Mit? Furesa! Hát éppen háromnegyed tizenkét óra. Hát teszem elmersz-e menni, *most* a temetőbe, no?

— Te igen jól tudod, hogy elmerek menni. Én nem félek embertől. Kisértetek meg nincsenek. De hát, *most* nem megyek el.

— Miért!

— Azért.

— No, én tudom, hogy miért? Mert nincs *merszed*. Nincs kurázsíd.

— Persze, hogy azért — kontrázott a másik két jó barát.

— No, hát elmegyek — kiáltott föl Borbás mérgesen s hogy bebizonyítsam otltémet, a Kornis-féle kripta fekete ajtajára krétával ráírom e két szót: „Itt voltam“. S fökelvén, utnak indult.

Ámde ugyanakkor barátai közül kettő egy oldalton, a temetőbe vezető gyalog ösvényen — hat — hét kerítést átugorva — megelőzték őt. Ostoba céljuk az volt, hogy alaposan ráijesztenek Borbásra. A temetőben aztán egyikök a kijelölt kripta bal, a másik a jobb oldalára feküdt hasra, csendesesen, némán várva Borbás megérkezését.

Ez pedig jött, halk, nesztelen lépésekkel. Lelke ugyan vádolta, hogy rosszat cselekszik most. Hogy megzavarja a halottak nyugalmát.

Mikor a kérdéses kriptához ért, s amikor elkezdte írni, hogy „itt“ . . . az a másik kettő, egy összebeszélte jelre, rémesen rákiáltott:

— Mit csinálsz itt?

Borbás Elek erre hanyat vágódott. Ugy vitték haza. A lakodalom is, a pappá szentelés is elmaradt. Mert hiszen Borbás Elek — örökre megnémult. Nyelvét ütötte meg a szél: jobban mondva megbüntette a saját sorsa, *lelkének a kísértete*.

Párist az 1875-76 években rettegésben tartotta egy rabló. *Paul Brendo*-nak hívták. Különösen az eltemetett halottakat rabolta ki. Ezeknek ruháit, esetleg a halott ékszereit, amelyet a sirba vitt magával.

öbbször rád
lni. Ugye?

rázsid?
ól és senkitől
ól.

hogy persze.
n bátor, mint
n idővel.
eg eddig se,
egykedvűen

Elek, akinek
tjános bogár

hegyed tizen-
ost a teme-

menni. En
enek. De hát,

nincs mer-

a másik két

föl Borbás
t, a Kornis-
a e két szót:

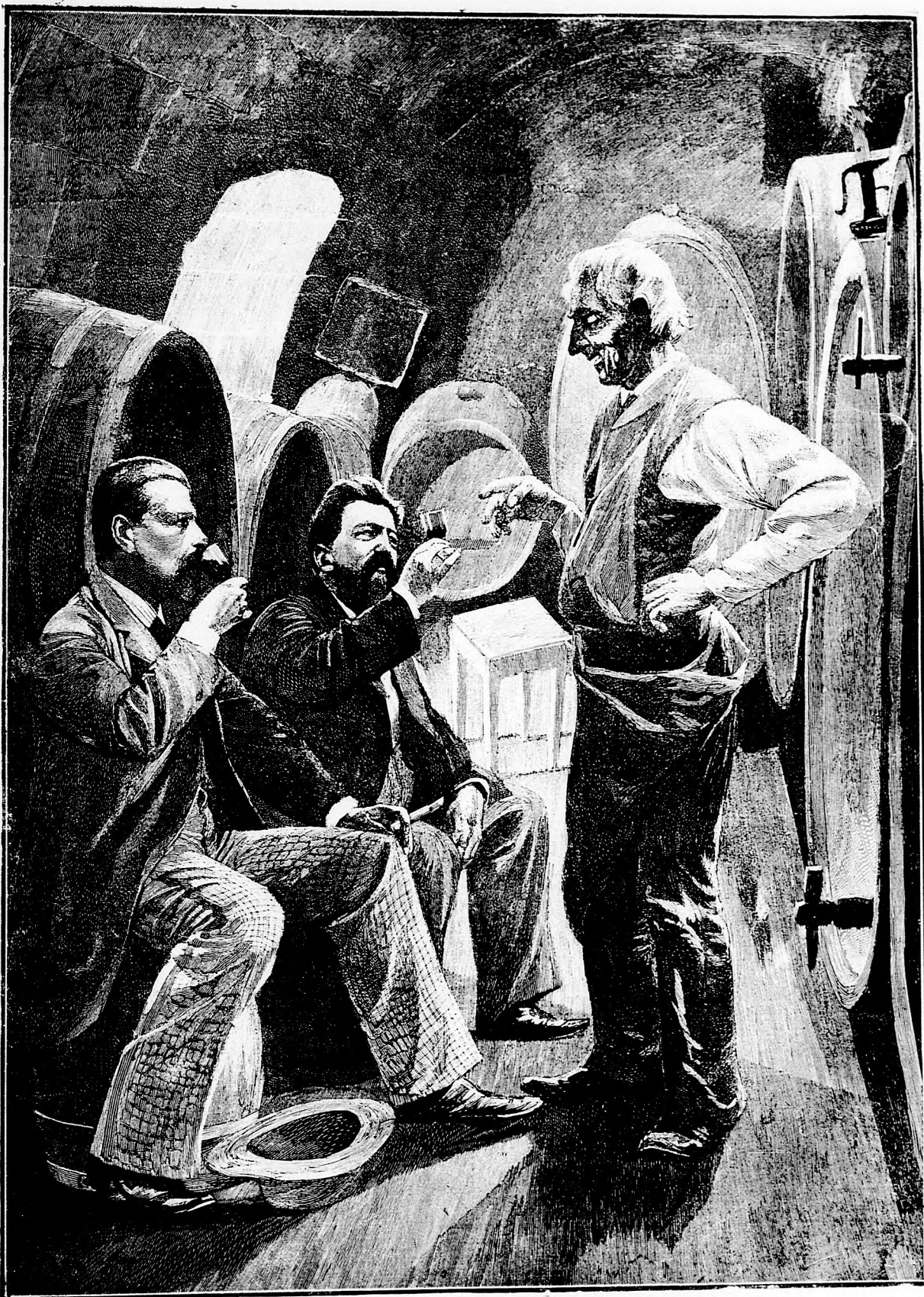
ő egy oldal-
hat — hét
a céljuk az
A temetőben
ásik a jobb
árva Borbás

ekkel. Lelke
t. Hogy meg-

ikor elkezdte
összebeszél

Ugy vitték
is elmaradt.
emult. Nyel-
egbüntette a

ben tartotta
en az elteme-
it, esetleg a
val.

Szüret után.

Egyik szép napon meglátja vala, hogy egy négy emeletes házban temetésre készülnek. Rövidesen megtudta, hogy egy többszörös milliomost temetnek. Fekete ruhába öltözve, a gyászolók közé furakodott, akik a ravatal körül álltak. A koporsó még nyitva volt, Brendo Pál látta, hogy a halott kövér, duzzadt ujjai telve voltak gyémántos gyűrűkkel. Terve már készen volt: temetés után, éjjel kifogja rabolni a halottat.

Ejszaka aztán már ott volt a családi sirboltban. A koporsót fölfeszíteni neki kismiska volt. Aztán elkezdte a halott kezéről a gyűrűket lehuzgálni. Amelyik nem jött, ott elővette kését, s levágta a halott ujját. S mint aki legjobban végezte a dolgát: a koporsó födelét visszahelyezte. Sőt még rá is srófolta. . . . Ugy, amint volt. Aztán fölakart kelni. De hát nem tudott. Mert, amint fölkelt, egy rémes kiáltással a koporsó mellé rogyott. Ott is találták meg másnap reggelen a temető örök.

A koporsó födelével ugyanis kabátjának egyik szárnyát is oda szegezte.

Megölte a félelem: hogy a halott keze tartja viszsza. Pedig hát a lelkiismeretének a kísértete ölte meg.

Fonóban vannak a tabi lányok. Folyik a nóta, meg a sok kísérteties mese.

Riga Eszter szép, gyönyörű szép leány volt. Ő is ott font. Egyszer csak fölált Riga Eszti s így szól:

— Lányok! Én elmék a temetőbe. Mert én nem hiszek a kísértetekben.

— De hát hogyan tudjuk meg, hogy ott valál? Kérdezték tőle.

Elhozom a ma eltemetett Maráci Péterné körösztfáját.

És elmene. A temető siri, csendes vala. Hát iszen nem is lehet ott lárma. Azok, akik a föld alatt porladnak, nagyon csendesen viselik magukat. Csak azt nem szeretik, ha háborgatják.

Riga Eszti kihuzta a Maráci Péterné vadonatúj körösztfáját. Aztán indula hazafelé. Nem találkozék senkivel. A mohos sirok között aztán szoknyája egy korhadt fakeresztben megakada — és nem bira tovább menni.

Riga Esztert még azon az éjszakán a reá várakozó s a felkeresésére induló fonóbéliek találták meg. Harmadik napon aztán elföldelék őt is. Éppen Maráci Péterné asszonyom sirja mellé.

Miért hala meg Riga Eszter? Azért, mert őt is a lelkiismeretének kísértete ölte meg.

Az alábbi históriának nincs ilyen szomorúságos végezte.

A vasmegyei Szent-Ivánfán a halottitor nagyon is ismeretes volt. Csak *volt*. Mert manapság már nem igen tóroznak azóta, amióta Kajtár János *ugy* megjárta.

Az ivánfaiak ugyanis nem a temetés után, de

azelőtt tartották meg a tort. Ittanak-ettenek. És pediglen abban a szobában, ahol a halott fekvék az ágyon, leterítve hófehér gyöles-lepedővel.

Azt hiszem, most őt esztendeje történt, amikor Vörös Bálint bíró uram is eldobá a kanalát — a mint a Tiszán- és a Dunántúliak mondják arra, aki örökre behunyja az ő szemeit.

A torra összegyűlt az előljáróság, köztük Kajtár János — a görbe Kajtár — a kisbíró is.

Halkan, csendesen iddogáltak, beszélgetve a halott életéből, hogy milyetén derek ember vala! Jó ember vala. Igazságos vala.

— Csak egy hibája vala — jegyezte meg Kajtár János — a görbe Kajtár János — a kisbíró.

— Mi vala az?

— Hogy szeretett így tenni, ni . . . (a görbe Kajtár ekkor ivott). Igen, szereté a szeszit. Egyébként áldott ember vala . . . Szegény bíró uram! Ha most fölébredne . . .

Valamennyien az ágyra tekintének. Megváltó Uristen! A halottra terített lepedő elkezdett mozogni.

— Jézus ereje! kiáltott föl a görbe Kajtár — a bíró urnak a kísértete . . a bíró ur . . .

Többet már nem mondott. Hanem kirohant. A többiek utána hanyathomlok futottak ki. És ime: a lepedő is a futók után megyen. Nem is megyen, hanem rohan.

A görbe Kajtár, amint hátra nézett — hát majdnem kövé meredtek lábai: mert a bíró ur kísértete még mindig rohan. Pedig, de hogyan rohan!

Uccu neki! Vesd el magad! Görbe Kajtár nyaka közé vette lábait. Rohant tüskön-bokron, árkon völgyön. A lepedő meg uszott utána.

Egyszer aztán Görbe Kajtár azt kiáltotta, hogy:

— Jaj! Ez a *ja* pedig anyit jelentett, hogy a görbe Kajtár beleesett egy — farkasverembe.

A kísérteties lepedő pedig a gödör szélén volt. Aztán egyszerre csak a lepedő alól ismeretes kutyaugatás hallatszik, olyan keservesen, olyan fájdalmasan.

— Jaj nekem! Hiszen ez a Citrom! kiáltott föl görbe Kajtár a gödörben.

Hát persze, hogy a Citrom kutya volt, a görbe Kajtárék ház és gazdaörző kutyája. A Citrom kutya ugyanis a tor alkalmával a halott ágya alatt fekvék. Ő mozgatta a lepedőt. S aztán ő volt az, aki, vagy amely, a lepedővel — ami az egyik kiálló hegyes fogába akadt — futott a gazdája után. Mert hiszen neki kötelessége volt: megőrizni a gazdáját.

Ime: itt vannak a kísértetek!

Ilyetén históriákat sokat eltudnék én mondani, amelyekből egyenkint is, összesen is az következik, hogy a kísértetek csak a nép agyrémei. A fonókban, meg a téli estéken a kályha mellett öreg asszonyok, öreg emberek meséi ezek a kísértetek.

Nem, édes atyámfia! A lélek nem jár haza. A lélek ott a másvilágon vagyon, élvezvén az ő jutalmát, vagy szenvedvén az ő büntetését. Aki meghalt, az

vissza többé nem jön. Az nem kísért. De igen is van kísértet — édes atyámfiai — amint láttatok: a lelkiismeret kísértete.

Az itt elmondott históriákból pedig levonhatjátok — atyámfiai — az üdvösséges tanuságot:

Ne háborgassátok a halottaknak nyugodalmát! és
Ne tartsatok halotti tort!

István diák.

Arany mondások.

Jó vetőmag nem drága.

Sok gyümölcs a kenyérnek egy harmada.

Nincs jobb takarékpénztár a földnél.

Szeresd a földet, mert akié a föld, azé minden.

A szorgalmas ember házába bekacsinthat olykor az éhség, de lábát nem meri betenni.

Ne fordulj el egy szegénytől se.

A szenvedés a boldogság kapuja.

A kevély ember bolondja az egész világnak, az alázatosnak az egész világ — bolond.

Keztyüs macska nem igen fog egeret.

A méliatlanul való szenvedés: a legmagasztosabb erény.

A vízben fuldokló az Istent hívja segítségül. Aztán, ha megmentik, már a parton elfeledi az Istent.

Az okos ember úgy alkalmazkodik a körülményeihez, mint a víz ahhoz az edényhez, amelyben van.

Az a fa, melynek gyökere mélyen nyulik, nem fél a szélről.

Az öreg ember élete éppen olyan, mint a légvonatban égő lámpásé.

Szüret után.

(Képünkhöz.)

Megsavanyult már az új bor.

Nos, tehát:

Kóstoljuk meg — talán virtust

Majd ez ad.

Fikom adta! Jobb is talán,

Mint az ó.

Hiszen ennél sokkal jobb lesz.

Ez való.

Jegyző uram! Biró uram!

Itt a bor!

Ugy-e látják, ugy-e érzik:

Egyre forr.

Forrjon is hát, forrjon bennünk

A leve,

Ettől lesz vig az embernek

Kebele.

Csipős kissé? Hiszen az jó.

Uraim:

Sok csipés van életünknek

Utain.

Több az öröm, mint az öröm.

Ugyebár?

De az a jó, nincs nyakunkon

A tatár.

Nyakunkon csak a „német“-ek

A zsidók

Akiknek a zsebükben a

Milliók.

Biró uram, ha most jönne

„Egy“ ide,

Megkínálnók a „csipőssel“

Izibe.

Ámde akkor csipőnk rajta

Akkorát,

Hogy míg él, megemlegetné

A magyarnak

Uj borát.

Ifj. Góczán Sándor.

Mindenféle.

Fussunk püspök bácsi! Egy németországi püspökkel történt, hogy a mint a városban sétált, észrevett egy csukott kapunál egy kis gyermeket, a ki roppant ágaskodott, de még sem tudta a csengőt elérni. A jószívű püspök oda megy s megkérdi a gyermeket, hogy meghúzza-e ő a csengőt?

— Igen, kérlek szépen bácsi — volt a válasz. A püspök csakugyan megrántja a fogantyut, de akkor már a gyermek is megrántotta a reverendáját s így kiáltott hozzá:

— No, most fussunk püspök bácsi, mert kijönnek s mind a ketten verést kapunk. Ezzel a kis nebuló nyakába veszi a világot s gyors iramodással hagyja ott a bámuló püspököt, aki ugyan csak sietett elhagyni a veszedelmes helyet.

Teljesítsd kötelességedet! 1880-ban Washington városában sétált Amerika akkori köztársasági elnöke Hayes s mivel nagyon fáradt volt leült egy olyan padra, a mely kizárólag nők számára volt fentartva. A közel álló rendőr távozásra szólította fel s mivel nem hallgatott rá, letartóztatta. A köztársasági elnök szóltalanul követte őt a rendőrszoba felé. Utközben azonban egy ember felismerte az elnököt s tudtára adta a rendőrnek, hogy kit tartóztatott le. A rendőr csaknem sirva kért bocsánatot, Hayes pedig megdicsérete a rendőrt kötelességtudásáért, buzgóságáért.

Csunya férfiak. A portugál királynénak van egy könyvecskéje, melybe királynőnkkel íratott választ arra a kérdésre, hogy csunya férfiak tetszene-e az asszonyoknak? Az orosz cárné így felelt:

— Igen, tetszhetnek. Azt hiszem, hogy vannak is

olyan asszonyok, akiknek csunya férfiak is tetszenek — ha szépek nincsenek közelükben.

Margit, az özvegy olasz királyné ezt írta a könyvecskébe:

— Tizenöt éves korától harminc éves koráig az asszony a szép férfit szereti: harminctől ötvenig a csinosat: ötventől feljebb jó, ha akármilyen, csak legyen.

Egy hercegné ezeket írja:

— Sok csunya férfi kétségtelenül szeretetreméltó — de azért a szépek sem megvetendők. De szép csak az, aki nemesen cselekszik és nem hiszem, hogy akadna okos leány, aki csak azért szeret egy férfit, mert szép.

Egy másik ezeket mondja:

— Hiszen nincs is csunya férfi. Mert a férfi, ha az ördögnél csak egy fokkal szebb, akkor már szép.

Van még egy kérdés a portugál királyné könyvében:

— A férfi melyik tulajdonságát becsülik legtöbbször az asszonyok?

Erre csak egy felelet van, azt is maga a portugál királyné írta s így hangzik:

A jellem tisztaságát.

A leányok hibái. A leányoknak sok hibáik vannak, a sok közül megemlíti a következőket:

1. *A kíváncsiság.* Mikor a leány minden legesekeleyebb dolgot tudni akar, akkor igazán nagyon kellemetlen.

2. *A végnélküli csevegés.* A sokat beszélő leány hasonlít a szarkához, mely nem éppen kellemes madár.

3. *A megszólás.* Annak a leánynak, a ki másokat folytonosan megszól, hasonló a nyelve a beretvához. *Attól aztán mindenki óvakodni fog.*

4. *A tetszelgés.* Az a leány, aki erőnek erejével tetszeleg, azaz folyton folyvást arra készíti az embereket, hogy őt szépek tartják: szájalomra méltó.

5. *A hízogás.* A hízogó leányt mindenki hamar kiismeri és kevésre becsüli.

6. *A cifrázkodás.* A ki nagyon szeret és minden áron akar cifrázkodni, az csak azt árulja el, hogy *saját* szépségében nem bíz, segítségére van szükség.

7. *A loncsosság.* Semmi sem idegeníti el egy a férfit, a leánytól, mint a *tulságos, émelgyésig menő cifrázkodás* . . . és még egy . . . a *loncsosság.* A loncsos leány hasonlít a virághoz, melyre piszkos rongy darabot akasztunk.

8. *Az otthonosság hiánya.* Az a leány, aki nem szereti otthonát — sohasem lesz jó háziasszony és gazdasszony. A ki nem tud magának dolgot lenni a nap minden részében, az megérdemli: hogy soha háziasszony ne legyen.

9. *Az állhatatlanság.* A csapodár leány nem érdemes a komoly férfi bizalmára. A ki rokonszenvét úgy változtatja, mint a ruháját, az megérdemli, hogy végté is csalódják. Az állhatatlanság jégre viszi a leányt.

10. *A vallástalanság.* A vallástalan leány sohasem lehet igaz feleség, jó anya és önfeláldozó nő: a vallástalan nő valóságos szörnyeteg.

Éljen az önáló vámterület!

Éljen a gabonauzsora megszüntetése!

Éljen a földadó leszállítása!

Éljen a választási törvény módosítása!

Éljen a házadómentesség!

Életünk és vérünket Istenért, Szabadságért, Hitünkért!

Hasznos Tanácsadó.

Az üvegek tisztán tartása. A vizes üvegnél gyakran előfordul azon eset, hogy azok aljára és belső falára sárgás szürke üledék rakodik le. Ezt pusztán vízzel nem igen lehet megtisztítani, az ólomseréttel meg egészségi szempontból nem tanácsos. Hanem vesszünk egyszerűen egy kevés konyhasót s ezt teszünk a mosóvíz közé, ettől visszanyeri előbbi tisztaságát s a voltaképpeni üvegfényét.

Biztos szer a poloskák ellen. Fehér vereshagymákat reszelünk forró vízbe s ezen lével az ágy, valamint minden hasadékot eset segítségével jól bekenünk, úgy, hogy a reszelt hagyma is a hasadékokba jusson. Ezen szer még a tojásaikat is elpusztítja.

Méreg nélküli légypapiros. Vegyünk porrá tört fekete borsot és keverjük össze sziruppal egy habarkká, melyet papirosra még jól föl lehet kenni és egy széles ecsettel itassuk be ezen anyagot itató papirosba és kész a légypapiros. A szirupot cukoroldattal is helyettesíthetjük. Használat előtt a papirost meg kell nedvesítenünk.

Kalapbőr tisztítás. A kalap belső bőrbélése izzadságtól hajkenőcstől csunya lesz, néha szagot is kap. A következő igen egyszerű módon megtisztíthatjuk: Kis csészébe vizet öntünk s hozzá adunk szalmiakszeszt, de csak keveset. Most aztán spongyát mártunk bele s úgy dörzsöljük a bőrt, míg csak tiszta nem lesz.

Fogfájás ellen. Jónak bizonyul a csalmatok vagy beléndek használata, mely a szemét dombokon és utak mellett száron bőven találhatik. A megszáradt tokot dörögöld meg két ujjaddal, mutató ujjaddal érintsd meg a fájós fogat: ezen érintés által eláll a fájdalom.

Álmatlanság ellen. Nem tudsz éjjel az ágyban elaludni? Imádkozzál mélyrehatólag lassan, biztosítalak, hogy 4 Miatyánkot nem mondasz el. — Nincs könnyebb és bizonyosabb altató eszköz, mint ha homlokodat tenyereddel dörögöld. Ha a bágyadság azonban nem következik be, folytatni kell egy ideig a homlok dörzsölést. Vagy mosd meg a hasadat friss kútvízzel. — Ezen eszközök sokkal ártatlanabbak, mint a kábító szerekkel p. o. a pálinkával opiummal s más ilyenekkel való élés, melyek az egészségre igen ártalmasak.

Hogyan vágjunk a kenyérből? Az egészen lágy kenyeret bajos vágni, mert a kés vágására csomós morzsák képződnek s a szép bél össze vissza tépődik. Melegítsd meg jól a kést s így egész biztosan használhatod: és szép sima karajt szelhetsz.

Közgazdaság.

Mikor a paradicsomot áttörik a szítán, a hulladéokra ügyet sem vetnek. Pedig érdemes ám a hátramaradt héját és magokat eltenni és aszaló desz-

kán, napon vagy kemencében megszarítani. Aztán kiszakóba kell tenni és jó helyre eltenni. Ezt a száraz maradékot ugyanis igen jól lehet a zöldséghez adni, akár a levesbe akár sülttőz való mártásokhoz mert nagyon jó ízt és színt ad nekik.

A szőlőfürtök eltartása tányérban. Kaszmirban azt az eljárást követik, hogy 2-3 fürtöt egy máz nélküli tányérra fektetnek, azután ezen tányérra egy másik, éppen olyan tányérral borítanak, a tányér széleit légáthatlan ragasztással összekötik és az egészet száraz helyen tartják. Itt t. i. a máznélküli tányérok magukba szívják a szőlőből kifejlődő nedvességet és azok ellátását ezáltal teszik lehetővé.

Az ugorka nagyban való termelése nagyon jövedelmező, termelése nagyon ajánlható, főleg oly középirtokosoknak és kisgazdáknak, kik nagyvárosok közelében laktak, mindig biztos piacra találhatnak. Ezt a következtetést vonhatjuk le a zaimi földművelési és szőlőművelési iskola jelentésében levő cikkéből, a mely szerint egy hektár ugorkának tiszta jövedelme 377 forintra, vagy egy kat. holdra átszámítva, körülbelül 210 forintra rugott. A termelés költsége és pedig telektőke kamatja, szántások, istálló és műtrágya alkalmazása, mag. ápolás, aratás, fuvarozás stb. 438 frtot tett ki: s ezzel szemben 2500 tányérról 815 frt. nyers bevétel érte el. E számokat olvasva önkénytelenül is felmerül a kérdés, hogy miért alszik a magyar gazda, s miért ferszirozza mindig csak a búzát és ismét a búzát.

Az apró majorság megmegethető a dögvészről, ha a beteg jószágoknak naponta háromszor darabka szalonnát sóban és paprikában jól behengergetünk és a torkába dugjuk. Külön zárjuk s friss vízzel ellátjuk. Igen tanácsos a jószágok füleit tábla olajjal is bekenni, mert sokszor megtörténik, hogy a fülükbe tetű bujt és azért gunnyasztanak, sőt el is pusztulnak belé. Pulykáknak és libáknak hetenkint jó néhány szem bersót a torkukba eresztetni, hogy jobban emésszenek. Fő pedig az, hogy tiszta helyen tartózkodhassanak és folyton tiszta, friss vizük legyen.

KÖNYVES-POLC.

A Kath. Hitterjesztés lapjai. képes havi közlöny 19-ik évfolyamának 8-ik füzeté jelent meg. Az egész folyóirat Wilfinger József khinai hittérítő érdekesítő közleményeit tartalmazza, melyek hű tükröt adnak Khina belső életéről, különösen a kath. vallás küzdelmes elterjedéséről. A folyóirat előfizetési ára egy évre 6 korona, s megjelenik *Nagyváradon* Nogelly István képezdei igazgató tanár szerkesztésében, ahova az előfizetési pénzek is küldendők.

A „**legszentebb Rózsafüzér Királynéja**“ havi folyóirat októberi száma következő tartalommal jelent meg. 1. A

szent olvasó gyözedelme. (Vers T. J.) 2. Ünnepe után, ünnepe előtt. (P. Molnár Márton) 3. A legszentebb rózsafüzér-társulat újabb bucsujegyzéke. 4. Titkos értelmű rózsza. 5. Szt. József tiszteletéről. 6. Boldog Rajmund. (Vers, Vörös László) 7. Nyolcz boldogság. (V. Gy.) 8. A rózsafüzér királynője segít. (G. . . . n) 9. A plébános és a körorvos. (László) stb. A legszentebb „Rózsafüzér Királynéja“ kiadó hivatala Szombathely, Domonkos-zárda. — Előfizetési ára: egy évre 2 korona. A csinos kiállítású kis füzetke a bold. Szűz Mária tiszteletére alakult szent olvasó egyesületeknek is közzönlönye. Melegen ajánljuk a keresztény katolikus olvasóknak, különösen az Égi Királyné tisztelőinek.

Világhírű munka magyar nyelven. *Brehm* Alfrédnek az állatvilág ritka tehetségű megfigyelőjének és kiváló zoológiai írójának „Tierleben“ című tíz kötetes munkája legközelebb magyar nyelvű kiadást ér. A világhírű mű, mely gyors egymásutánban angol, francia és olasz átdolgozásban látott napvilágot, a *Légrádi testvérek* kiadásában, az eredetivel azonos terjedelemben s ugyanolyan díszes kiállításban fog megjelenni. A kiadó cég a műnek átültetésére egyik legjobb szakérőnket, *Méhely* Lajos tanárt és akadémikust nyerte meg s a hazai olvasó közönség bizonyára örömmel vesz tudomást a nagy nemzeti vállalkozásról.

Elszólta magát.

Első gazda: Hallom, hogy nálad volt Gábor sógor a héten?

Második gazda: Igen. A vásárra jött ökrök mián, aztán fölkeresett engem.

Nadrág-porolás.

A kis Jani e szavakkal jön haza az iskolából:

— Édes anyám: jövőre jobban poroltasd ki a nadrágomat, mert a tanító bácsi azt mondta, hogy ő fogja ki-porolni.

Alapos gyanu.

Borissza uram, amint éjjel felé haz. botorkál, elesik

— Azt a árgyelusát — nyoszörgi — nem tudok felkelni. Az a gazember koresmáros alighanem ölmet öntött a borba.

Szamar barát.

A falusi ember úti a helyéből mozdulni nem akaró szamarat, a midőn éppen arra jön a falusi bíró, aki így szólítja meg:

— Ej, kend milyen kegyetlen, miért veri azt a szegény párát oly kegyetlenül?

— Engedjen meg bíró uram, nem tudtam, hogy bíró uram a szamaramnak olyan jó barátja.

A tehen bosszuja.

A pásztor ember így szól egy festőnőhöz, a ki a tehenét akarja lepingálni:

— Tetszik tudni, hogyha olyanféle festőnő maga is, mint az, a ki itt volt a mult évben, akkor nem engedem meg, hogy a tehenemet lefesse. Amikor tehenem annak a festményét meglátta, — két hétig nem adott tejet bosszuságában.

Az egyezés.

Beszegődött Pista a nagyságos urhoz kocsisnak.

— Fizetésed nyolc pengő havonként s akkor lehetsz részeg, mikor én józan vagyok.

Félév múlva beállít Pista az urához, megpödrí kis bajuszát és azt mondja:

— Megyek én innen, uram.

— Miért, Pista?

— Mert félesztendő alatt még nem rughattam bé.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Soós J. (Nána-Hollós.) Lapunkat megindítottuk, úgy a „Tanoncok Lapja”-ból mutatványszámot küldtünk. (Ez utóbbinak a kiadóhivatala Budapest, III. Serfőző-utca 3.) Lapunk előfizetési ára pedig fél évre 2 korona, negyedre 1 korona, melynek szíves beküldését kérjük. — **B. A. (Jász Arokszállás.)** Mi önmagunk irtunk, a beküldött bélyegjegy felhasználásával az illető cégnek a fülkagylókért, amelyeket rövidesen megküldenek önnek. Szívesen tettük, bizva abban, hogy jó barátját, a Magyar Néplapot hathatósan fogja támogatni, terjeszteni. — **L. György (Noszlop.)** Ügyében — mint látja — hirdést tettünk közzé, amelynek azt hisszük, meglesz a kívánt sikere. Ezért a hirdetésért a küldött 10 filléres bélyegjegy kivül még 95 fillér jár. Hirdetésének egyszeri közlése egy koronába kerül. A mostaniért járó 95 fillérnek szíves beküldését kérjük. — **N. Miklós (Szill.)** A végrendeletet megtámadhatja perrel. Csakhogy alapos, nyomós okai legyenek ám. Mert — amint írja — a végrendelet közjegyzőnél készült. Itt pedig igen vigyáznak. Hát ön is vigyázzon, és fontolja meg, mielőtt pert indítana, hogy abból önnek ne kára, de haszna legyen. Legjobb, ha ügyvéd kézbe adja. — **L. J. (Kaposvár.)** Ha ön munkaképtelen igazán (és ezt a községnek kell bizonyítani) és egyetlen fia katona: bátran folyamodhatik. A folyamodást az alispáni hivatalhoz kell benyújtani. Bélyeg nem kell reá, mert a község szegénységi bizonyítványt ad önnek ebben az esetben. — **B. Elek (Bpest)** Mi itt, csakis előfizetőinknek válaszolunk az ő ügyes-bajos dolgaikban. Kivételesen önnek is felelünk kérdésére: Tanítói pályára csak 4 gymn. reál, vagy polgár iskolai végzettséggel lehet lépni Hat elemi osztály arra semmi esetre se jogosít. Magántanulni lehet. — **B. M. (Rába-Bogyoszló.)** Hát bizony, mikor a gazda a gabonáját a piacra viszi, vagy egyáltalán eladja: vigyázzon ám, hogy a mérték, amivel méri, hitelesítve legyen. Az 1874. VIII. t. cikk szerint hitelesítéssel, bélyeggel el nem látott mérték használata 200 korona bírsággal büntethető. De még a hitelesített mérték-

nél is szemes legyen a gazda, Miért? Azért, mert sok ügynök sulyokat akaszt a mérő alá, vagy másféle furfanggal csapja be az eladót. Városi piacokon van hiteles mérő ház. Nagyon okosan eszelelszik a községi bír. ha a község részére beszerzi a hiteles mérőt, hogy a gazdák a helybeli eladásnál ott mérhessék le az életet. — **T. Bálint (A-Dabas)** Szomszédját szépen, minden harag nélkül figyelmeztesse, hogy ha a kutjához közelfekvő szemétdombot nem hordatja el: kihágást követ el és az 1876. XVI. t. cikk 10. paragrafusában értelmében lesz megbüntette. Ugyazintén kihágást követ el akkor is, ha a szomszéd kerítése mellett hagyott trágya, a szomszéd gyümölcsében, veteményésében kárt teszen, például: azt kiégeti. Békés uton könnyen elintézhető ez a dolog.

Gabona- és termény-árak.

(október 18-ig)

Termény-neme	50 kgrm. ára		Termény-neme	50 kgrm. ára	
	kor. fill.	kor. fill.		kor. fill.	kor. fill.
Árpa	5 90	6 05	Muhar	7 30	7 50
Buza	7 —	7 85	Bab tarka	6 80	7 —
Rozs	6 80	7 10	Bab fehér	7 70	8 —
Zab	5 55	5 70	Borsó	10 —	12 —
Tengeri	6 50	6 80	Lencse	13 —	16 —
Luczerna m.	37 —	38 —	Köles	5 50	5 60
Vörös lóhere	53 50	58 —	Köles kása	11 40	11 70
Baltaczin	12 20	13 —			

Borkereskedők figyelmébe.

Idei Somló-vidéki bortermésemet ajánlom borkereskedők és magánfogyasztók figyelmébe. Bármily nagy mennyiségben gyorsan és olcsón küldök, vagy közvetítetek kitűnő minőségű **somlai bort.** Megkereséseket **Lampérth György Noszlop,** (Veszprémmegye) címre kérek intéztetni.

Gazdálkodónak

vagy *cselédfelügyelőnek* ajánlok egy irni, olvasni tudó, a gazdaság minden terén járatos gazda. Megkereséseket **Kiss Józsefhez** intézendők **Beled,** Sopronmegye.

Uraságokhoz

segédkezni ajánlok 16 éves négy polgárit végzett, főzést, kézimunkát értő jól nevelt vidéki leány. Bővebbet **Kiss Józsefnél,** Beled, Sopronmegye.

Íszákosság gyógyítható a már számos esetben fényes eredménnyel használt, a „Sas gyógyszerárban” k. lön orvosi rendelet szerint készült **Íszákosság** elleni szerrel. Igen sok elismerő levél. Az illetőnek tudta nélkül is beadható. Egy adag ára **2 frt 20 kr.**, egy kettős adag mely makacs bajnál szükséges, **4 frt 40 kr.**, az utóbbi összeg előleges beküldése mellett, bérmentes szétküldés. Kapható **Sas-gyógyszerárban, Lugoson 19. sz.**

Vértés-féle Sósorszesz,
Minden házban szükséges.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: SCHÖDL GYULA.

ert sok ügy-
le fufanggal
es mérő ház.
zség részére
beli eladásnál
Dabas) Szom-
eztesse, hogy
hordatja el:
paragrafusa
gást követ el
yott trágya, a
teszen, pél-
ő ez a dolog.

ak.

50 kgm. ara		
kor. fill. kor. fill		
7 30	7 50	
6 80	7 —	
7 70	8 —	
10 —	12 —	
13 —	16 —	
5 50	5 60	
11 40	11 70	

6.

borkereske-
armily nagy
vagy közve-
gkereséseket
negye) címre

okhoz

jánkozik 16
lgárit végzett,
unkát értő jól
eány. Bőveb-
sefnél, Beled,
megye.

imos esetben
használt, a
k lön orvosi
t **Iszákosság**
mek tudta nél-
y kettős adag
az utóbbi ösz-
dés. Kapható
sz.

DL GYULA.

MATTONI FÉLÉ
GISSHÜBLER
legtisztább égvényes
SÁVANYUKUT

TANONCZOK LAPJA

Szerkesztő: Emberger János. * Kiadó: Labuda Ferencz.
A tanoncifjúság egyedüli lapja, melynek egy iparos házában sem szabadna hiányozni. Előfizetési ára: egy évre 1 kor. 20 fill., félévre 60 fillér. A Tanoncok Lapja sze kesztő- sége es kiadóhivatala : Budapest, II., Serfőző-u. 3. Mutat- ványszámot készséggel küld a kiadóhivatal.

Hirdetések

felvétetnek a
MAGYAR NÉPLAP
kiadóhivatalában.

A kath. sajtó által elismerésben részesített két rendkívül érdekes munka.

A SZOCIALIZMUS HAJDAN ÉS MOST.

Szociálpolitikai mű, IRTA: Dr. Verus. Három kötet, 760 lap.
Ára a 3 kötetnek füzve 12 kor. kötve 15 kor.

I. Kötet. A jelenkor signaturája. Az anyanyelvi vallatalan szellem káros következményei. A keresztény vallás jótékony be- folyása. A szociális kérdés az ókor nepeinél. A szociális kér- dés Magyarországon. A szociális kérdés Franciaországban. A szociális kérdés jelenkorban. A liberalizmus es a társadalmi egyenlőség elve. A jelenkor társadalmi es a szociális. A modern korszak es a munka. A szociális kérdés megoldása. A keresztény szellem es a munka. Töredékek a jelenkori szo- cializmus történetéhez.

II. Kötet: A keresztény társadalom programja. A XIX. század es a katholicizmus. A XIX. század modern állama. A modern államtan tarthatatlansága. A kereszténység államtana. A XIX. század családi tizhelye. A modern kor házassági köteleke. A nők emancipációja. Az iskolakérdés. Az agrár osztály bajai es azok orvoslása. A munka rendezése. A munkás védőörény. A vasárnapi munkaszünet. A munkaber egítő ker- dése. Munkásbiztosítás. A munkásbizottságok. A munkássegít- tek. A munkáskamarák. A jótékonyági intézmény. A munkás- sztrájk. A kisipar válsága es rendezése. A kereskedelem válsága. A pénz hatalma. A sajtó hatalma. A népfőnségi elv es a népképiselet. A filozofemizmus es antiszemizmus. A legszegényebb osztály es az állam.

III kötet. A különféle vallások befolyása a társadalmra. A különféle vallásoknak történeti alapon való fejtegetése. China. India. A budhaizmus. Az indus vallás befolyása az indus nép életére. Egyptom. Az asszrusok es babyloniak vallás- története. Phönícia. Perzia. Zsidóország. Hellas es Róma. Afrika. Amerika. Ausztrália. A mohamedánizmus. A pogány vallás okai. A keresztény kinyilatkoztatás szükségessége. Isten es ember. A kereszténység fölénye az ókori vallások fölött. A krisztusi vallás es ellenségei. A felvilágosultak vallása. A jövő Krisztusé.

MAGYARORSZÁG ÉS A ZSIDÓSÁG.

IRTA: Petrássevich Géza.
Második kiadás 206 lap. Ára 3 korona.

A pénz előleges beküldése mellett portamentesen szállítja : Szent-Gellért kath. műintézet Budapesten Práter-utca 44.

STOWASSER J. es. es kir. hangszergyáros, a es. kir. hadsereg es a magy. kir. honvéd-ég szállítója.
BUDAPEST, II. Lánchid-utca 5 sz.

Harmonika-árgyazók külön kérandó.

Negy képes árjegyzék ingyen es hermentve.

Hegedük vonóval 3 forinttól 15 frtig. Mesterhegedük vo- nóval 15 frttól 300 frtig. Gordonkák vonóval 10 frttól 150 frtig. Nagybőgők vonóval 20 frttól 100 forintig. Fuvolák 2 frttól 100 forintig. Szárny-kürtök 14 frttól 20 frtig. Czim- balmok 35 frttól 300 forintig. Ósi magyar tárogatók szaba- dalmazva 20 frttól 60 frtig. Elpusztíthatatlan, kitűnő erős hangu harmonikák utólérhetetlen erős hanggal es tartós- sággal 3, 4, 5, 6, 8, 10 frttól 80 forintig. Templomi es más zenekarok részére

fuvó es vonó hangszerek

előnyös fizetési feltételek mellett legjutányosabb árban szállítanak

Specialista
sérvkötőkben!
Keleti-féle es. kir. szab. sérv- kötője a legújabb szerkezet- tel, elismerve a **lortökélet- sebtnek** ezen genrében. Nem oszúzik, nem okoz kellemet- len nyomást s megfelel a leg- magasabb követelményeknek.
Árak: Egyoldalu 6 frt. Kétfoldalu 12 frt. Meg nem felelő kiesereltetik.
Képes árjegyzék- től diszkrétzióval küld a szar.
KELETI J.
V. Koronaherezeg-utca 17.